

JAARGANG 80 - NR. 10
NOVEMBER 2005

VASTGOED

VAKBLAD VOOR ONROEREND GOED

THEMA PERSONEELSBELEID

OMSLAGARTIKEL

Trekt de markt weer aan?

Arbeidsvoorwaardenbeleid
Geen specifieke taak NVM

Woningmakelaardij
Verhoudingen veranderen

Vernieuwingsoffensief Regieraad Bouw

OPDRACHTGEVER: PARTICULIER
ARCHITECTENBUREAU: ZECC ARCHITECTEN,
 UTRECHT
PROJECTARCHITECTEN: MARNIX VAN DER MEER,
 ROLF BRUGGINK
AANNEMER: AANNEMINGSBEDRIJF BOON & TEEU-
 WEN, UTRECHT

Een wijk van rond 1900, met vrijwel dezelfde woningen. Waar mensen hun specifieke ideeën over hoe ze willen leven en wonen willen vertalen naar een onderscheidende architectuur. Hoe ga je daarmee om? Marnix van der Meer en Rolf Bruggink van Zecc architecten geven hun visie.

Vaak zie je dat mensen die in vergelijkbare huizen wonen, steeds meer de behoefte hebben om hun individuele ideeën in de architectuur van hun woning te vertalen. Ze willen graag in de wijk blijven wonen maar vinden hun huis eigenlijk niet voldoende passen bij hoe ze willen leven en wonen. Ze zijn dan bereid om hun huis te verbouwen tot een bijna nieuwe woning. Bij de meest recente in een reeks van zes verbouwingen hebben we de woning geheel getransformeerd.

‘De opdrachtgever woonde hier aanvankelijk alleen, maar kreeg plannen om te gaan samenwonen. De keus was toen óf verhuizen, óf van de bestaande woning een nieuwe maken. Al pratende over de kwaliteit van het huis, bleek dat de opdrachtgevers die kwaliteit voornamelijk zagen in details, zoals de klassieke plafonds, de paneeldeuren en het glas-in-lood. De functie van het huis en hoe het ruimtelijk in elkaar zat had voor hen duidelijk geen kwaliteit. In plaats van een duidelijke kamerstructuur, die zo kenmerkend is voor deze woningen, wilden ze juist veel meer een ruimtelijk geheel: open, transparant, met doorzichten van kamer naar kamer. Dat past ook bij hun manier van leven. Eigenlijk is dit een ideaal huis voor gezinnen, maar in dit geval moest het worden getransformeerd naar een woning voor twee mensen met heel specifieke ideeën over hoe zij willen wonen.’

‘Omdat dit huis groter is dan de overige woningen in het blok, loopt hier de uitbouw, in tegenstelling tot de andere verbouwingen, niet over de volle breedte van de gevel. Aan de achterkant was de woning namelijk al 3 meter

‘De uitbouw is een match van oud en nieuw’

dieper, dus dan zou het een te massieve uitbouw worden. Links en rechts is nog een deel van de breedte van het bestaande huis zichtbaar. Ook de oude daklijn zie je nog. De opbouw is aan beide kanten ongeveer 80 tot 100 centimeter smaller gemaakt. Op de plek van de vroegere dakkapellen is de breedte gebruikt voor de uitbouw. Vervolgens hebben we die iets naar buiten geplaatst waardoor hij helemaal tot op tuinniveau doorgetrokken kon worden. Dat geeft de uitbouw een uitgesproken verticale aanblik.’

‘Binnen zijn de historische details nog zichtbaar. De oude, gestuukte plafonds hebben we waar mogelijk gehandhaafd, evenals de glas-in-lood-schuifdeuren. De klassieke kamer-en-suite is opengebroukt richting het trappenhuis. Dat hebben we op alle verdiepingen gedaan. Daardoor valt er licht in het trappenhuis en krijg je allerlei diagonale doorzichten. Op de plek waar een gang zat, hebben we het plafond weggehaald en de trap doorgetrokken. Zo kun je vanuit een venster in deze kamer de gang weer zien. Die doorzichtvensters hebben we gemaakt waar je van de ene naar de andere plek gaat.’

‘Aan de voorgevel waren klassieke details bepalend. In de nieuwe achtergevel hebben we nadrukkelijk een hedendaagse detaillering gemaakt, zij het met klassiek materiaal,

koper. Daarin hebben we een soort match gevonden tussen oud en nieuw. Koper sprak de opdrachtgevers erg aan. Ook zij vinden dat architectuur niet statisch hoeft te zijn maar in de loop der jaren mag veranderen. Waar wij normaal veel moderne materialen toepassen, was het hier juist gewenst om tot op detailniveau verder te gaan met klassieke materialen. Zo hebben de luiken messing scharnieren in plaats van rvs. De nieuwe aluminium ramen zijn zo rank mogelijk gehouden om de houten delen en het koper zoveel mogelijk te laten spreken, en om veel licht in te woning te kunnen laten treden. De harmonicaluiken geven de bewoners mogelijkheden om hun gevel te veranderen. Je kunt er de achtergevel compleet mee afsluiten, maar je kunt ze ook openzetten en met alle standen ertussenin het daglicht reguleren.’

‘Het leuke is dat aan de achterkant van de straat, met al die vrijwel identieke arbeidershuisjes uit 1900, een hele rijkdom aan moderne architectuur ontstaat. Dat gebeurt in nieuwbouwprojecten ook steeds vaker. Immers, steeds meer mensen willen hun eigen identiteit terugzien in de architectuur van hun huis. Bij projectmatige woningbouw zoeken wij dan ook naar een grote mate van individualiteit, zonder dat dit ten koste mag gaan van de samenhang in het plan.’ ■

